

Re: The Hidden

Tijdens deze tentoonstelling zoeken drie kunstenaars naar een manier om het onbestemde weer te geven. Adam Leech, Witold Vandenbroeck en Rachel Daniëls nemen de toeschouwer mee op sleeptouw en dringen door tot in het menselijke onderbewustzijn. Een multidisciplinaire aanpak geeft vorm aan de gelaagdheid van de kunstwerken. Figuratie en abstractie ontmoeten elkaar op het snijpunt van onvatbaarheid. Op subtiele wijze schijnbaar oppervlakkig achterliggende structuren en mechanismen blootleggen is de grootste gemene deler.

Als kunstenaar speelt **Adam Leech** (°1973, San Diego, USA) in zijn werk met verschillende vormen van het menselijke onderbewustzijn. Hij is geboeid door de dialectiek tussen neurologie enerzijds en zintuiglijke, subjectieve ervaringen in de kunsten anderzijds. Dat vormt een fundament voor zijn artistieke praktijk. Zo onderzocht hij tijdens een residentie in het S.M.A.K. in 2021 de ambiguïteit tussen kennis en onmeetbaarheid van esthetische ervaringen. De zintuiglijke ervaring, psychologische processen en neurologie fascineren Adam Leech door hun onvatbaarheid en het is exact dat wat hij in zijn schilderijen probeert te vatten. Ook hier zit een spel in zijn werk tussen het onzichtbare van de hersenactiviteit en de opvallende apparatuur die nodig is om die hersengolven te meten. De zoektocht naar het onvatbare vertaalt zich in Adam Leechs werk door een innovatief materiaalgebruik. In recente ontwikkelingen van zijn oeuvre experimenteert hij met sculpturale elementen op een tweedimensionaal doek. Hij werkt zowel met figuratieve portretten als met abstracties van beelden om die onbestemdheid met verschillende vormen, texturen en materialen weer te geven.

Witold Vandenbroeck (°1994, Leuven, BE) is kunstenaar, fotograaf en schrijver. Zijn schilderijen kan je lezen als een vertaalslag van zijn persoonlijke filosofie over de relatie tussen mens en natuur. Deze thematiek ontvouwt zich in de figuratie van onder andere planten, stenen en letterlijk aardewerk die hij op iconografische wijze afbeeldt. Hiermee tracht hij de verborgen structuur van de door economische en politieke modellen gestuurde samenleving te ontbolsteren en de waarde van het authentieke te verkennen. Zo neemt hij tijdens lange wandelingen met of zonder fototoestel ruimte en tijd om te schrijven, te schilderen en te zijn in het landschap. Hij zoekt naar verbinding die binnen onze samenleving, zeker in stedelijke context, ontbreekt.

Vandenbroecks kunstenaarspraktijk is een pleidooi voor het opzoeken en vervagen van de imaginaire grens tussen cultuur en natuur wat aansluit bij zijn sterk geloof in de rol van de kunstenaar om een pad te bewandelen buiten de maatschappelijke structuur. Deze nieuwe wijze van menselijk leven is geënt op het principe van permacultuur door Vandenbroeck begrepen als het samenleven en samenwerken van mensen, dieren en planten. Dit uitgangspunt komt ook terug in de materialiteit. Op ambachtelijke wijze vermengt hij vaak maar niet uitsluitend dierlijke lijm met natuurlijke pigmenten.

Naast schilderijen toont hij voor het eerst een reeks foto's aan het publiek. Door sterke composities rechtstreeks uit het landschap te snijden, belicht hij op subtiele toch indringende wijze de vervreemding van de mens met haar omgeving.

Rachel Daniëls (°1998, Genk, BE) is een multidisciplinaire kunstenaar uit Genk. In haar experimenteel werk kaart ze problematische machtsstructuren aan en hoe deze verschuiven doorheen de geschiedenis van de mensheid. In 2022 werd ze genomineerd voor de Wanatoe Prijs en won ze met haar matuur werk de C-mine student award. Op een speelse wijze doorbreekt zij met haar totaalinstallaties conventies door ambachtelijke technieken als glas-inlood te combineren met industriële materialen zoals PVC-gordijnen en staal. Dat contrast is niet enkel materiaal-technisch maar ook inhoudelijk. Hiermee duidt Rachel Daniëls de maatschappelijke machtsverschuiving van religie naar economie en kapitaal, van gemeenschappelijke culturen naar de individuele mens. Wisselwerkingen tussen snel en langzaam, blokkeren en passeren en tastbaar en bovenzinnelijk vertalen zich in het gebruik van culturele, ambigue geladen motieven zoals de leeuw, een wolfshaak, herashekken en betonnen versperringen zoals die van de Berlijnse muur. De kunstenaar daagt de toeschouwer uit door al die tegenstrijdigheden te bundelen en zo de dialoog te openen. Volgens Rachel Daniëls kan kunst de werkelijkheid niet veranderen, maar een kunstenaar kan wel de bestaande structuren ervan in vraag stellen en uitdagen.